

Дунавът излиза два пъти въ зе-
мцѣта. Годишнитѣ и послѣсвѣни-
тъ спомоществованія сѣ прѣиматъ въ
княжествѣта на Дунавѣта въ
бласти въ Русію.

ДУНАВЪ

ВѢСТНИКЪ ЗА ВЪТРИШНИ И ВЪНШНИ ПОВИНИ И ВСѢКАКВИ РАЗСЪЖДЕНІЯ.

1869 ДЕКЕМВРІЯ 12 (п. к.)

1286 РЕМАЗАНЪ 8 (отъ Египта)

ЧАСТНИ РАБОТИ

Сотія 19 Ноември 1869.

Спорядъ вѣхтитѣ обичаи, които сѣще-
ствуватъ у Мюсюлманитѣ, прѣзъ Рамазана
всѣмъ единъ челоѣкъ спорядъ състояніето
си глѣда да си снабди съ по добри ястїета,
а затворницитѣ Турци и Христїени, които
си намиратъ въ тукашнѣта затворницѣ,
освѣтъ насущнитѣ хлѣбъ, който имъ сѣ
дава отъ правителството, не получаваха друго
никакво ястїе въ този мѣсецъ. Това нѣщо
като привлече състраданїето на Сойискимъ
мютесарифитѣ Н. И. Есадъ паши, както
миналата година тѣй и сега Н. И. писа
въ Джюмак на Кадри есенди за да купи
за негова собственѣ смѣтка триста оки
оризъ, съ когото да сѣ послужатъ затвор-
ницитѣ за сунѣ, пилавъ и за други ястїета
прѣзъ Рамазана, а Кадри есенди, побуденъ
отъ свое челоѣколюбїе, испрати рѣченнитѣ
оризъ, като обяви че го отстъпва за свои
смѣтки на затворницитѣ.

Освѣтъ това, споменѣхитѣ Кадри есенди
съ дозволението на правителството като по-
желалъ да дава всѣмъ денъ по десетъ оки
мѣсо на затворницитѣ въ Дуниѣцѣ, което
и слѣдвалъ, доказа още единъ пътъ своята
симпатїа и челоѣколюбїе къмъ бѣднитѣ и
униженитѣ челоѣци. Въ тоя случай
затворницитѣ както сѣ удостоиха на таква
подари нѣколко оки масло, шекеръ и други
потрѣбности, каквото да прѣминѣтъ Ра-
мазана радостно и весело.

— Въ градътъ Джюмак до сега нѣмаше
нѣкое сѣбстїенно правителствено сѣдали-
ще, и мѣстнитѣ чиновници бѣха принуде-
ни тукъ тамъ да държатъ кѣщи сѣ кѣ-
рїа, отъ което работитѣ неможеха да сѣ
глѣдатъ както трѣбва.

Въ всичкитѣ градове, които обема Ду-
навската област, когато сѣществуватъ
нови правителствени сѣдалища, въ които
има особни отдѣленїа за чиновницитѣ и
свѣтитѣ, то въ градътъ Джюмак, който
е едно търговско мѣсто, никѣкъ не сѣ виж-
даше за благословно да бѣде лишени отъ
такво едно урѣдно правителствено сѣ-
далище, и чиновницитѣ да стоятъ отдѣлно
единъ отъ други. Като сѣ зе прѣдъ видъ
това нѣщо, мѣстнитѣ жители сѣ отнесоха
съ жадѣ до тукашния мютесарифѣтъ и
изразиха желанїето си, че искатъ да ос-
новатъ и въ града сѣ едно ново прави-
телствено сѣдалище, на което разноскутъ
щели да сѣ исплатятъ отъ по богатитѣ и
благодѣлнитѣ лица. Това нѣщо като сѣ
съобщило до главното вѣлиетско управленїе,
дозволи сѣ да сѣ захване направата на
кѣнакъ, спорядъ желанїето на жителитѣ,
отъ които едни захванаха да донасятъ фи-
нансїалната сѣ помощъ, тѣй щото зданїето
сѣ захвана да сѣ прави полукаменно, и
като сѣ свърши сега напълно, всичкитѣ чи-
новници сѣ прѣнесоха въ него.

Жителитѣ въ рѣченнитѣ градъ всѣкогашъ
сѣ показватъ наклонни къмъ подобни об-
щеполезни дѣла и къмъ доброто урѣждане

на пѣтицата, а отъ друга страна, като
познаватъ, че всичкитѣ тѣ дѣла сѣ правятъ
въ тѣхнѣ ползѣ, тѣ поспѣшиха да прине-
сѣтъ пожертвованията си.

Добринитѣ, които сѣ породиха отъ на-
правѣтъ на новото зданїе, сѣ, че Царската
касса сѣ избави отъ да плаща кѣрїа за
прѣбыванїето на правителствени чино-
вници, а отъ друга страна и жителитѣ сѣ
избавиха отъ да губятъ врѣме, когато и-
мѣтъ нѣкоя работа съ правителството. О-
свѣтъ това, сѣ въздиганїето на таква
голямъ зданїе, не малко сѣ спомога и на
градското украшенїе. Прочее, нѣй неможе
да прѣмълчимъ безъ да похвалимъ рѣченитѣ
жители, и които сѣ единъ знакъ за тѣхнѣ
патриотизмъ, и може даже да послужатъ за
примѣръ на другитѣ жители.

ОБЩИ РАБОТИ.

Прѣминалата седмїца Императорското кра-
вїество испратило въ Египетъ Н. И. П.
Серверъ есенди за да поднесе на подкра-
ла Высочайшиятъ царскѣ ферманъ, съ
когото му сѣ заповѣдало незабавно да ис-
плати съдържанїето на ултиматумъ, който
въ посѣднитѣ дни му сѣ отправилъ отъ
страна на великитѣ везирѣ.

По прѣминалата Среда единъ образъ
Цариградъ, и Левантъ-Хералдъ като сѣ объ-
щава, че за напредъ ще обнародва фермана
въ сѣщностъ съобщава слѣдующитѣ по главни
точки отъ съдържанїето му.

1-во.) Да прїеме напълно точкитѣ на
ултиматумъ и высокитѣ заповѣди, отно-
сително до орѣжїята, военитѣ кораби и
до военитѣ работи на Египетъ;

2-ро.) Да не зима въ прѣзидио нови данѣци
отъ жителитѣ въ Египетъ, и да не остави
царскитѣ подданици да подпадатъ въ тѣж-
ки товари;

3-то.) До гдѣто не види нѣкаква неизбѣжна
нужда да не расхвърля новъ данѣкъ върху
жителитѣ, и за каквато работа и да бѣде,
до гдѣто не земе воля отъ императорското
правителство, да я не туря въ дѣйствиє; и

4-то.) До гдѣто не земе такожде воля
отъ правителството, и до гдѣто не му из-
вѣсти за какво ще употреби заемитѣ, да
не сключва никакъвъ заемъ.

Миналия Петѣкъ Н. И. Серверъ есенди
прїстигна въ Каиръ, и слѣдъ като
поднесе на подкрала Высочайшиятъ царскѣ
ферманъ, щялъ да поиска да сѣ прочете
публично и да сѣ разгласи мѣжду народа.
Комисаритѣтѣ ще чѣка най много до два
дни за прочитанїето и публикуванїето на
фермана въ Каиръ, и относѣ какъвъ от-
говоръ земе отъ подкрала, тутакси щялъ
да го съобщи съ телеграма на Н. В. ве-
ликия везиръ. Въ случай ако отговорѣтъ
бѣде противенъ, комисаритѣтѣ ще побрѣ-
да сѣ завърне въ Цариградъ.

Горнитѣ вѣстїи ни съобщава Царп-
градскѣ вѣстникъ Мюменъ, а Парискѣ
вѣстникъ Ратіе обнародва долния членъ,
който като ни сѣ вижда съгласенъ съ гор-

нитѣ вѣстїи и сходенъ съ истинностѣта
на работѣта, нѣй намѣрихме за благословно
да помѣстимъ прѣвода му, спорядъ както
слѣдѣ:

„Говореше сѣ за скорошно свикване на
една конференция, която ще има за цѣль да
урѣди Турско-Египетската распрїа, въ това
извѣстїе не е точно. Высочитѣ вѣпроси
мѣжду Н. В. Султана и подкрала не сѣ
отъ естество за да сѣ урѣдятъ чрѣзъ една
конференция; защото тѣ сѣ вѣпроси отъ
вѣтрѣшнѣта администрация, които интересу-
ющитѣ сѣ страни могатъ да рѣшатъ самѣ.
„Днесъ сѣ очиква испращанїето на улти-
матумъ, на когото срокитѣ е утвърденъ
отъ Портѣта. Великитѣ силѣ сѣ неутрал-
ни въ нареджанїето на този ултиматумъ.

„Пинѣтъ ни отъ Каиръ, че посланицитѣ
които бѣха отпратени въ Египетъ за да при-
сѣдствуватъ на осѣщенїето на Суезскѣя
каналъ, прѣдъ заврѣщанїето сѣ сѣ видѣли
съ подкрала и го събѣтували да послуша
Н. И. В. Султана. Тѣ сѣ обѣщали на
подкрала, че ако сѣ има мѣстото, великитѣ
силѣ ще посредствуватъ за омѣкченїето на
нѣкои отъ условїата на ултиматума, като
въ сѣщностъ врѣме му напомнили, че въ слу-
чай на прѣказване на сношенїята, той не
могълъ да очиква никаква помощъ отъ тѣхъ.

„Прѣдъ трѣгванїето сѣ за Каиръ, члено-
ветѣ отъ дипломатическото тѣло сѣ разго-
варяли напространио съ Н. В. великитѣ
силѣ на В. Портѣ и за скорош-
ното испращанїе на ултиматума й.“

Цариградскитѣ вѣстници казватъ, че Ба-
ронъ Прохенъ Остенъ, Австрїйскитѣ по-
сланикъ при В. Портѣ, за когото бѣхме
извѣстили, че отиде въ Египетъ за да при-
сѣдствувана отъ нареджанїето на Суезскѣя каналъ,
прѣминалата Недѣля сѣ завърналъ въ Цари-
градъ, и на втория денъ слѣдъ пристиганїе-
то сѣ отишълъ на В. Портѣ та сѣ видѣлъ
съ Великия Везиръ, съ когото ималъ твър-
дѣ пространенъ разговоръ.

Сжирѣтъ вѣстници казватъ, че по Импе-
раторскѣ заповѣдъ, Н. В. Сердари Екремъ
Омеръ паши сѣ упростила отъ команданство-
то си на шрѣвѣтъ царскѣ ордїи му сѣ дало
воля да присѣдствувѣ въ великитѣ свѣти
на държавѣта и въ официалнитѣ церемонїи.
Въ тоя случай Н. В. сѣ удостоилъ на още
една награда отъ Императорското пра-
вїество.

Н. И. Ферикъ Ахмедъ паши, който по
прѣди сѣ опрѣдѣли за командантскѣ намѣ-
стникъ и прѣдсѣдателскѣ ета-мажоритѣ на
шестьтъ царскѣ ордїи, награди сѣ съ вы-
сокия орденъ Османъ отъ втория класъ.

— Стаматъ есенди, четвртитѣ драгома-
нинъ при министерството на полицїатѣ,
награди сѣ съ единъ орденъ Меджидіе отъ
четвртый класъ.

Въ единъ отъ послѣднитѣ сѣ броеѣ бѣ-
хмѣ извѣстили, че наскоро ще сѣ появи
единъ новъ вѣстникъ подъ названїе *Вос-
точна звѣзда*. Нѣй съ благодаренїе видѣхмѣ

Годишната цѣна на вѣстника за въ-
вѣдетѣ е гр. 70
Шестмѣсечната 40
Единъ листъ 40 пари. За всѣко мѣ-
сто вѣтъ отъ вѣлиетѣ сѣ царскѣта почта
прїиватъ сѣ по 10 пари на листѣтъ

первѣятъ брой на новия този вѣстникъ, на
когото издавїето сѣ захвана въ столицѣта
отъ началото на миналата седмїца, и въ
едно посѣщенїе на редакторитѣ и издате-
литѣ му, обнародваме по долу прѣдговорѣ
на първѣи му брой, като въ сѣщностъ врѣ-
мѣ желаемъ добръ напредѣкъ и сполу-
нѣтъ прѣвода на този прѣдговоръ:

„Въ днешнитѣ эпохѣ на Н. И. В.
Султана наукитѣ и просвѣщенїето като
напредватъ и сѣ развиватъ отъ денъ на
денъ, и отъ друга страна всичкитѣ вѣст-
ници и други списанїа, които сѣ издаватъ
въ пространѣта му държавѣ, като не
прѣставатъ отъ да похваляватъ неосипнитѣ
старанїа, които неговото славно правите-
ство полага за образованїето на всичкитѣ му
безъ разлики подданици, както и за разви-
тїето на наукѣта и просвѣщенїето по все-
кѣта му държавѣ, нѣй смѣемъ да сѣ по-
хвалимъ, че отъ денъ на денъ сѣ умножава
изданїето на всѣкакъвъ видъ вѣстници, ко-
ито служатъ на народѣтъ и на държавѣтъ
като едни показатели на нуждитѣ срѣдѣта
въ тоя случай.

„Съ цѣль за да учѣтуваме и нѣй
тѣзи услуги, които нашитѣ съотечестве-
ници принасятъ на публикѣта въ ли-
тературно отношенїе, захващаме издав-
то на настоящия нашъ вѣстникъ подъ и-
мѣнѣ *Восточна звѣзда*, като сме утвърдени че
сѣ прїеме и одобри отъ всичкитѣ ни на-
шѣ голѣми съотечественници.“

Прочитаме въ *Джикъ*:

„Една телеграфическа депеша, която тѣ
дни прїстигна отъ Трихалскѣя мютесар-
ифитѣ, казва, че модиритѣ въ нахїатъ
Фенеръ щомъ сѣ извѣстили за двамата прѣ-
чїти разбойници Караулисъ и Келесуриѣ
че дошли съ двама свои другари и сѣ скрѣ-
ли въ селото Калифони отъ нахїатъ Ка-
диѣ, модиритѣ Дервишъ бей, придѣ-
женъ съ одного отъ членовѣтъ на свѣтъ
Мехмедъ бей, заптїйскитѣ бинѣ-башѣ
Байрамъ ага, мютезинитѣ Хюсенъ ага
офицеритѣ Банушъ ага, и отъ нѣкои
души заптїета, отишли въ мѣстото, гдѣ
были скрѣти разбойницитѣ, нападнали тѣ
съ орѣжїята си, и въ члѣстѣ Караулисъ
Келесуриѣ заедно съ единимъ си друга
паднали мъртви, а другитѣ сѣ уловили
живѣ. Въ тѣзи борѣ единъ отъ заптїета
та сѣ наранилъ въ лѣвѣта ръка.“

Това истрѣбленїе на рѣченнитѣ раз-
бойници и избавленїето на тамшнитѣ мѣ-
ста отъ тѣхнитѣ опустошенїа, привлѣкли
годуарностѣта и признателностѣта на на-
селенїето.

ПОЛИТИЧЕСКИЙ ПРЕГЛѢДЪ.

ФРАНЦІЯ. По слѣдствїе на пътешествїе
то, косто прѣдпрїе Француската императри-
ца въ случай на отварянїето на Суезскѣя
каналъ, нѣкомъ Европейскѣ вѣстници, а
бенно Парискитѣ, бѣха извѣстили, че сѣ
прїнїето на законодателното тѣло въ Фран-
цїа да сѣ отложи до заврѣщанїето на
Нейно Величество.

Последните обаче вѣстници извѣстятъ, че въ отсъствието на Нейно Величество засѣданіята на законодателното тѣло ся отворили на 17/23 того, и Н. В. Императоръ Наполеонъ изрѣкълъ едно слово, съ което казалъ, че Франція желае свободата, нѣ съ рѣдъ. Н. В. призовавалъ помощта на всичкитѣ за спасеніето на тази свобода, а за да сполучимъ това, прибавилъ императорътъ, трѣбва да направимъ всичкитѣ възможности за да стоимъ далечъ отъ вълненіята и бунтоветѣ. Императорътъ слѣдъ като изначално предложилъ открити новитѣ участници на дѣла, рече: „Състояніето на имперіята не представя благоприятни слѣдствия. Непосредственитѣ доходи ни донасятъ тридесетъ милиона франги повече отъ колкото въ миналѣтъ години. Считамъ ся за щастливъ като виждамъ, че чуждитѣ сили уважаватъ пріятелскитѣ и сношенія съ насъ. Владѣтелитѣ и народитѣ желаятъ мирътъ и ся стараятъ за успѣхитѣ на цивилизацията. Каквито укори и да ставатъ въ нашитѣ эпохи, ний обаче имаме право да ся голѣмеемъ; новиятъ вѣтъ уничтожава робството; Русія проповѣдва освобожденіето на робитѣ; Англія отдава правото на Ирландія; коритото на Срѣдземното море ся вижда да ся наполюва старото си великолѣпіе; а отъ съборътъ въ Римъ на всичкитѣ католически епископи, се трѣбва да ся очаква друго, освѣн дѣла за мъдростъ и съгласіе.

„Успѣхитѣ на науката сближаватъ народитѣ. Когато Америка съединява Тихиятъ океанъ съ Атлантическия чрезъ единъ жѣлезенъ пѣтъ, който ся простира на хиляди левги, на вѣждѣ умѣтъ и златото ся съгласаватъ за да свържатъ едни съ други, чрезъ електрическитѣ съобщенія, най далечитѣ мѣста на земния глобусъ. Франція и Італія ся подаватъ единъ другому ръка чрезъ единъ подземенъ жолѣзенъ пѣтъ на Алпийтѣ. Водитѣ на Срѣдземното и Червѣното Море ся съединяватъ вѣсе чрезъ прокапаніето на Суецкия каналъ. Цѣла Европа ся представлява въ Египетъ на освѣщеніето на това гигантическо прѣдпріятіе, ако днесъ Императрицата не присѣдствувъ на отваряніето на камаритѣ, то не произлиза отъ друго, освѣн че съ присѣдствіето си въ едно мѣсто, гдѣто едно врѣме с прославиха нашитѣ оръжія, тя поиска а засвидѣтелствува симпатіята на Франція въ едно дѣло, което принадлежи на посинството и на тонилнымъ духъ на единъ ранцузинъ.“

Отъ удържаніето на това слово на императоръ Наполеона, явно ся вижда, че и въ това обстоятелство той е искалъ да засвидѣтствува расположеніето си за съхраненіето на общия миръ и тишина. Императорътъ ся ограничавъ въ словото си къмъ ктрѣшнитѣ въпроси на имперіята си, карго да направи едно напомяване на послѣдното поведеніе на печатътъ и на общественитѣ събрания въ Парижъ въ врѣме на изранията, които докараха голѣми прѣстѣленія и на които противостоя мъдростъ на народътъ.

По изцяло този начинъ Н. В. императорътъ изразява и за външнитѣ работи. Като втора типическото си израженіе за пріятелскитѣ сношенія на Франція, които тя имъ иностраннытѣ сили, императорътъ явно юри за миролюбивитѣ расположенія на всѣхъ владѣтели, обожавъ тѣхнитѣ старанъ както и стараніята на народитѣ, които въ ползъ за вещественитѣ и моралнѣ имъ успѣхи и за цивилизацията.

ПРИЯ. Статскайцгеръ извѣстятъ, че

прѣдседателътъ на канцеларіята на Сѣвернѣтъ Германскъ конфедерация, г-нъ Делбрюкъ, ся опредѣлилъ за държавонъ министъръ, като му ся далъ правото да присѣдствувъ въ министерскитѣ засѣданія и въ всичкитѣ работи, които ся свързватъ съ Сѣвернѣтъ Германскъ конфедерация. Г-нъ Делбрюкъ щилъ да остане за такъвъ и слѣдъ изминуваніето на срокъ на г-на Бисмарка.

— Една телеграфическа донеска отъ Берлинъ казва, че на втора Декем. (6 с.) кралътъ прѣдъ на вѣнскъ императоръ Францъ Іосифъ и Бюрлингтама, който вѣнскитѣ на Н. Величество кредитнитѣ си писма.

Въ случаи на тази афера ся размишлявали най пріятелски уверени.

— Слѣдъ голѣмитѣ усилія които правеше Прусія за доброто си въоръжаваніе и за усвършенствованіето въоръжѣта си, въ послѣднитѣ врѣмена всѣи день захващали да ставатъ голѣми надни събрания въ ползъ на обезоръжаваніето, по слѣдствіе на което Берлинскотъ правителство было доста смѣтено.

Кралъ Гуліолмъ, казва Гаоі, който ся виждаше всѣкогашъ войноненъ, отъ три четири мѣсеци насамъ (вижда доста кроткѣ, и спорядъ както каатъ, той самъ былъ противостоялъ най онтыческы на военнѣтъ партія въ царствъ си.

Като съобщава горнитѣ вѣстия вѣстникътъ Gaulois, прави слѣдующето заключеніе:

„Н. В. Царъ Гуліолмъ І ословѣкъ на 72 годишнѣ възраст. Слѣдательно, тази възраст изисква вече почивка успокоеніе.

Единъ отъ народнитѣ депута въ Прусія, прѣдложилъ на съѣта да сразсжди за обезоръжаваніето, и прѣдложето му не ся присъло отъ него. Външнѣтъ министръ говори за това прѣдложеніе на депутатина, казваща слѣдующитѣ дѣла, когато заемаме отъ Такомли-оски

„Понеже ся е промѣнила коино вѣхтата военна система, то войскитѣ които въ старитѣ врѣмена ся виждаха щоволин, днесъ не ся на сяжѣтъ тѣзи шепѣ, и всѣка една държавъ полага всичка си сила, въ голѣмитѣ боеве.

„Всичката сила на малкитѣ дѣяви въ Америкъ бѣше твърдѣ малка, отпоръ слѣ ся основа една велика ордѣя както е въ Европѣ, тѣж сящо и тамъ въострана има повече войскы и сила на бойнъ полетъ придобыва побѣдата.

„Слѣдовательно, не ся напразно мѣята, които правятъ Европейскитѣ дѣяви за да ся надминува въ една друга военна отношеніе. Както бѣше добро слѣвіето отъ направенитѣ военни намале въ врѣме на сключваніето на мирѣтъ, и по слѣднитѣ три велики боеве въ Іуль, снр. при Крамскитѣ на 1856, при Галицкитѣ на 1859 и при Германитѣ на 1866, тѣж сящо тѣя добри слѣви не ся видятъ и за въ бѣдущѣ.

„Въ днешнитѣ врѣмена не е вѣжко да ся държатъ секретноститѣ върху инитѣ сили на свѣтътъ, въ напроитѣ нѣтъ избобрѣтаемн науки и системи за войнство въобще, въ една минутъ ся прѣскача всѣкъдѣ. Обаче спорядъ както ся е вѣдо по опитъ, военнитѣ сили на разнитѣ дѣяви по самыятъ имъ характеръ не ся прѣдоложеніето имъ или пакъ спадваніе имъ.

„Намаленіето на военнитѣ сили, по вѣ

здравия разумъ и съ самѣтъ природѣ, въ Прусія прѣди нѣколко години никѣтъ не обръщаше вниманіето си къмъ съпротивленіето на народнитѣ депутати, а напроитѣ отъ болѣтъ и съ Австрія въ 1866 год. ся доказа, до колко тази държавъ ся е старала да докара войскитѣ си въ това положеніе, съ което триумфално вѣстеркестувъ прѣдъ цѣлыи свѣтъ. Заради това Прусія трѣбва първо да си поразмисли, на тогава да правѣ нови военни прѣобразованія.

„Днесъ за днесъ обиватъ миръ и тишина въ Европѣ, като се ся изрѣкено по на нѣи всѣ дѣшенъ и граенъ, Прусія нѣмо не прѣстава отъ да подига голѣми труды на усвършенствованіето на военнѣтъ въ сила и за прищиваніето ѣ се дѣла единъ по добръ калѣбъ, спорядъ кѣто тѣи вѣе гашѣ отхвърля прѣдложенія, касающа ся до военнитѣ намаленія, и явно е, че народѣтъ когато и да е ще вѣстеркестувъ.

„Миролюбивото дружество, което ся състави въ Англія, изрази такожде спираеніето на военнитѣ прѣдготовленія. Това дружество е испратило единъ особенъ агентинъ по Европѣ, който ся видѣ съ пърнитѣ дипломати на нѣкои отъ великитѣ държавѣ, и ходи въ Парижъ, Брюксель и Берлинъ.

„Въ Англія има лица, които всѣкогашъ ся наклонни къмъ мирѣтъ, и тази наклонность макаръ и да ся вижда че е естествено е съгласна съ Географическото положеніе на тѣзи държавѣ, които е единъ островъ и има владѣнія въ далечни мѣста, нѣ Абисинскитѣ бой е едно доказателство, че въ нуждно врѣме Англія отива на бой.

„До сега макаръ и да не ся познати дѣлата, които рѣченнитѣ агентинъ е направилъ въ Франція, Австрія и Белгія, нѣ види ся, че както въ Прусія, тѣж и въ тѣя мѣста нѣма да станатъ военнитѣ намаленія.

„Колкото и да е явно, че военнитѣ намаленія, които днесъ ся на Европѣ, ще докаратъ една обща полза, и че повечето образовани държавѣ желаятъ съхраненіето на общия миръ и тишина, нѣ нито днешното положеніе на Европѣ, нито онова на Германія, никѣтъ не допущатъ да станатъ желаемитѣ тѣя военни намаленія.“

Военнитѣ сили на Великитѣ държавѣ.

Спорядъ извѣстіята на Берлинскитѣ вѣстникъ Кореспондентъ, военнитѣ прѣобразованія на Европейскитѣ държавѣ ся свършили, и военнитѣ имъ сили ся нарѣдили по слѣдующия начинъ:

Всичката военна сила на Франція ся състои отъ 1,507,000 души, отъ които 400,000 ся рѣдовна войска, 100,000 ся резерва отъ първый класъ, 228,000 такожде резерва отъ вторый класъ, 33,000 ся движима пазителна войска. Годишнитѣ военни записванія на тѣзи държавѣ ся 10,000, а количеството на жителитѣ въ Франція възлиза на 40,500,000 души. Въ нѣкои части тази сила не е достаточна и пѣлна, каквото на пр. движимата пазителна войска едвамъ може да има сто хиляди души.

Военната сила на Сѣвернѣтъ Германскъ конфедерация възлиза на 1,020,000 души. Отъ тѣзи силѣ рѣдовната войска брѣи 320,000, резервата брѣи 350,000, а пазителната войска възлиза на 370,000 души. Сѣверната Германскъ конфедерация брѣи 30,000,000 жители, а годишнитѣ военни записванія възлизатъ на 100,000 души.

Младѣжитѣ, които ся на двадесетъ годишнѣ възраст, зиматъ ся въ войнството. Тѣя младежи слугуватъ въ рѣдовнѣтъ войска по три години, въ резервѣтъ по четири, а въ пазителнѣтъ войска слугуватъ

по петъ години, което ще ся каже, че военната служба въ Сѣвернѣтъ Германскъ конфедерация е дванадесетъ години.

Австро-Унгарската военна сила брѣи 1,033,000 души, отъ които 255,000 ся рѣдовната войска, 545,000 резервата, а пазителната войска възлиза на 200,000 души. Числото на жителитѣ въ Австро-Унгарскѣтъ държавѣ възли а на 36,000,000, а годишнитѣ ѣ военни записванія възлизатъ на 97,000 души. Военнитѣ солдати въ тѣзи държавѣ слугуватъ по три години въ рѣдовнѣтъ войска, въ резервѣтъ по едемъ години, а въ пазителнѣтъ войска по две години, снр. дванадесетъ години. Младѣтъ, на които не ся падне жребіе, слугуватъ въ резервѣтъ по дванадесетъ години въ пазителнѣтъ войска.

Като ся прѣмѣчатъ и Индійскитѣ войскы на Англія, военната сила на тѣзи държавѣ възлиза на 502,000 души, отъ които рѣдовната войска брѣи 188,000 души, резервата отъ първый класъ брѣи 130,000, и отъ вторый класъ 184,000 души.

Съ исключеніе на Индія и на другитѣ Англійскѣ владѣнія, количеството на жителитѣ само въ Англія брѣи 29,000,000 души, а годишнитѣ военни записванія възлизатъ на 14,000. Врѣмето за военнѣтъ службѣ въ Англія е дванадесетъ години, а резервата на тѣзи държавѣ е съставена повечето отъ самоволни войкари.

— Пруското правителство сега е обнародвало расписѣтъ на всичкитѣ кораби на Сѣверния Германскъ съюзъ. Спорядъ съдържаніето на този расписѣ, мореплавателната сила на тѣзи държавѣ брѣи петдесетъ и три голѣми малки военни кораби, а търговскитѣ кораби възлизали на 5,110.

ОСОБО ИЗВѢСТІЕ НА ПЕЧАТНИЦѢ

III. Машинитѣ, които ся намиратъ въ нашитѣ печатници: една преса, една голѣма съ члрѣтъ и нѣколко типографически машини, които слугуватъ въ сега само за печатаніето на правителствени дефтери, листовѣ и други расписи, катѣ и на нѣкои учебни, црковни и забавни Български книги, отъ които можемъ да ся похваляемъ, че до сега ся излѣзли отъ печатъ повече отъ 120 видове.

Понеже работитѣ на печатницѣтъ нѣ ся умножава отъ день на день, и по тѣзи причинѣ нашитѣ книгопродавци въ вѣлѣтъ ся принуждаваатъ да ходятъ въ Виѣнъ и въ други страни мѣста за да ся печататъ нуждитѣ книги, и по тол начинъ посрѣщатъ голѣми мѣжнотии и подпадатъ въ огромни разиски, отъ които ся товари и цѣната на книгѣтъ, управленіето на печатницѣтъ нѣ за да принесе едно улесненіе въ тол случай, побрѣза да ся снабди още съ единъ голѣмъ машинѣ съ члрѣтъ, който пристигна вече отъ Виѣнъ и работи най бѣро и чисто, съврѣменно зрѣхѣ и въ Прагѣ нѣколко катѣрѣя Българскѣ гражданскѣ букви отъ най новѣ моделѣ, за които ся надѣваме че ако не пристигнатъ сега прѣдъ снрѣзаніето на вѣпоритѣ по Дунава, съ прѣвъ вѣпорѣ прѣвъ Фебруарѣя ще ги имаме вече готови. Заради това нѣтъ отъ сега свѣщамъ да извѣстимъ на нашитѣ книгопродавци и люшѣри, че за нагрѣдъ ще можемъ да печатимъ по скоро и съ по долѣя цѣна отъ нагрѣшнѣтъ, и които иматъ готовъ материалъ за печатаніе, нека ни извѣстятъ отъ сега, паквото да ся расположимъ работитѣ по начинъ за улесненіето имъ въ всѣко отношеніе.

РУСЧЮКЪ

Въ печатницѣтъ на Дунавскитѣ области.

الافرانغه ایکی کانون اول تاریخچه برلیندن کیشیده
اولئان برتقرافنامه دأشته نظر اومد کورده چین سفیری
موسسوبرایغماک پروسیاقرالی حضورتورینگ
حضورینده چبقارق حامل اولدینی اعمدا نامه بی
تقدیم ایتدیکی واروشاده قرال ایله سفیر بینه درو حلق
محاورات دوستانه مک جریان ایلدیکی مسستان
اولشد

(فرانسه)

لی هیئت محمد سنک سفان موجوده سنی
ق اوزره بو کر دیر و سیادولتی طرفندن
اولمشدیر دفتر مذکور معاضوقنه فظرا
وورنک قوه بحریه سی کو چک و بیوک الی
حرب سفینه سندن و سفان تجاریه سی دخی

و مالکینک بولند بحال نسیج حسنه ارازا تمکده در
و سیل سکر بوز ال طقوز سند سند و قوع بولان
و او مالک کین اتم سکر سته سته نسبتله اوتوز ملون
و فرافق فضله سی رنشد در دول اجنبیه نک فرانسه
دولتله اولان منات دوستانه لر نک حفظ و قایه سته
همت بیور مقصد لید قیلرینی کوردیکدن کندومی
باید اختیار عد ارم بالجه دول و ملت لر صلح و صلاحی
ارزو ایدرک مدنیت ارقیات ماده و معنویه سته صرف
غیرت ایده یورلر لید بغیر زمانه هر نه در او تحقیقات
عزو و اسناد اولن سبز کند و مری مغرور طوعه حمز
ارادر یکی دنیا اولکی فسخ و ابطال ایدلیدی کی